

Người Gắn Lên Tôi

Nguyễn Đức Quang

Sáng tác - 1970

1. Người gắn lên tôi không thật lòng vì trong bụng
sâu vẫn để rỗng. Người gắn lên môi bao nụ cười
lòng béo hơn thối. Người nói bên
tai bao là tình là chích cho tôi bao thù hận.
Người mới đưa ra những điều ước mơ tôi đã nghi
ngờ. DK: A rồi đây chúng
tôi như loài cỏ khô trita nao bùng cháy.
Sao người muốn thân tôi như thùng rỗng
kia để gõ kêu hoài?

2. Người nói tôi nghe bao bài học
Mà sao lòng tôi lại hiểu khác.
Người gắn lên tôi bao cực nhọc
Thùng gỗ lặn đi.

Người bủa vình quang trên đỉnh đầu.
Càng thấy lo âu con thắm sâu
Người đã cho tôi trang sử vẻ vang
Bao nỗi kinh hoàng.

(vào Điệp Khúc)

3. Người gắn lên tôi như nạm ngọc
Mà gan ruột tôi ai đục nát.
Người tưới vắn mình lên trần trề
Lại thấy ngu đi

Người gắn lên trên bao là tiền
Càng thấy lao đao thân nghèo hèn
Đạn súng chung quanh bao bọc lấy thân
Thành giết ngay mình.

(vào Điệp Khúc)

4. Người gắn lên tôi bao hận thù
Lâm gan ruột tôi như loài thú.
Người gắn lên tôi bao thần tượng
Rỉ rói trong xương

Người gắn lên tôi bao bạn bè
Một bước chân đi thêm nặng nề.
Một sớm mai kia thân này đã chia
Mười cõi xa mờ.

(vào Điệp Khúc)